

*Een kind is ons geboren,
Een konings Zoon is ons gegeven.
Op Zijn schouders rust de heerschappij.
Men zal Hem noemen:
Een Wijs Bestuurder,
Goddelijke Held,
Eeuwige Vader,
Vredevorst.
Jesaja 9:5*

*Laten zij/wij Hem danken voor zijn liefde aan mensen bewezen.
Voor hun/onze wonderbaarlijke redding.
Want wie dorst had gaf Hij te drinken;
Wie honger had gaf Hij te eten, in overvloed.
Psalm 107 : 8,9 (groot nieuws vertaling)*

Vanatori, November 2008

Stichting Thuisfront voor Straatkinderen

Postbus 465
9200 AL Drachten

Tel 0511-464902

E-mail J.Hiemstra86@chello.nl

Postbank 6990272

Rabobank 369030729

Hallo lieve familie en vrienden.

Het is alweer een tijdje geleden dat u een nieuwsbrief hebt gehad, dus hoog tijd voor een update! Het loopt ook al weer op naar de kerstdagen en de commercie is daar in oktober al weer mee bezig. In de winkels kun je alweer van alles kopen. Ik dacht: "ik ben wel al wat vroeg dit jaar", maar het is nooit te vroeg als je een goede boodschap hebt voor de mensen om je heen. Van de kerstboodschap kun je nooit genoeg krijgen zeker niet, als je vertrouwen op de Here Jezus hebt gesteld. Dan is de kerstboodschap het mooiste nieuws dat er maar bestaat. Dat er een Zoon is geboren op wie wij samen mogen vertrouwen en bouwen in ons leven. Onze Vader heeft vanuit de hemel zijn enige Zoon gegeven, wat een enorm groot wonder. Ik hoop dat u dit ook zo beleeft en zo niet hoop ik dat er een dag komt waarin u het zal gaan beleven. Eén ding is zeker: God houdt van u.

Sinds de maand Mei is er heel wat gebeurd en eigenlijk had er nog eerder een brief de ronde moeten doen maar helaas. Het valt soms tegen om altijd op tijd te zijn met de brief en het dagboek op de website. Mijn excuses daar voor. In mei hebben we verschillende gasten gehad maar ook in juli, augustus, september en zelfs nog in oktober. Vanuit verschillende hoeken zijn ze weer op visite gekomen en dat maakt ons weer blij! Het zijn dan ook vaak drukke tijden, maar altijd enorm gezellige. Ook de kinderen vinden het heerlijk; al die aandacht. Hoewel ze daarna altijd moeite hebben om zich weer aan te passen aan de gewone gang van zaken. In juni zijn we met z'n allen in Nederland geweest. De kinderen hebben voor meer dan 100% genoten van alles en ik wil ook iedereen van harte bedanken voor alle liefde en aandacht en hulp.

Het waren een mooie twee weken voor Coni en mij. Vermoeiende weken, maar toch een mooie tijd. Inmiddels gaan de kinderen alweer anderhalve maand naar school. Ze kenden een stroef begin, maar dat wordt steeds beter (hopen we).

Ze krijgen veel lessen mee naar huis, waardoor ze soms tot na achten nog zitten te leren.

Of 's morgens vroeg op moeten staan om lessen af te maken van de vorige dag, doordat wij ze op tijd naar bed stuurden. Ze hebben hun rust wel nodig.

Het maïs dat we toch op het land hadden staan is er inmiddels af. De vangst was schraal: meer dan de helft van de kolf is niet aangegroeid, waardoor de grootste oogst stam met bladeren was. Gelukkig hebben we wel een paar kleine kolfjes gevonden. Ik zit er aan te denken om het land twee jaar rust te geven en er even niets aan te doen, dat kan soms goed uitpakken voor de grond, als je daarna weer zaait.

Het weer is de laatste tijd redelijk. Hoewel we een paar slechte dagen hebben gehad, kan de temperatuur de komende dagen oplopen tot 20 graden. 's Nachts echter is het tegen het vriezen aan of zelfs nóg kouder.

Begin september hebben Willem en Petra ons bezocht, als eerste bestemming van hun reis van een half jaar. Na een week bij ons zijn ze doorgereisd naar China. De kinderen hebben weer erg genoten van hun beiden. In de tijd, dat zij hier waren kregen we van Sabina Craiu te horen dat hun jongste zusje Denise die afgelopen april geboren werd, was overleden in het ziekenhuis. Tijdens een hartoperatie heeft ze het niet overleefd. Het kleine meisje was erg ziek en had naast gaatjes in haar hartje ook waarschijnlijk het syndroom van Down. Ze was nog maar 4/5 maanden oud. De moeder vroeg of Violeta, Gelu, Simona en Roxana naar de begrafenis mochten komen. Dat heb ik de kinderen gevraagd en zij besloten om te gaan. Zo zijn Coni, Petra de kinderen en ik naar de begrafenis gegaan. Het is erg verdrietig allemaal;

het was het vijfde kindje dat de familie Craiu heeft moeten begraven ten gevolge van honger en/of ziekte. Verschillende keren hebben we al met hen gepraat over het niet meer krijgen van nog meer kinderen. Ze hebben immers al 16 kinderen gehad en voor geen van deze kinderen kunnen ze goed zorgen. Ze hebben geregeld honger en zijn erg bevuild. Ze horen je wel, maar willen er niets aan doen. De vader drinkt alle dagen en als hij dronken is, wordt hij agressief. Wat moet je er nog meer van zeggen, de kinderen zijn de dupe...

11 Oktober hadden weer onze jaarlijkse ontmoetingsmiddag gepland.

Het was een mooie zonnige dag en er waren ongeveer 85 vrienden en familie gekomen. Deze dag was ook specialer dan de andere dagen, want we vierden het twaalf en een half jaar bestaan van ons werk hier in Vanatori. We bestaan met elkaar 14 jaar. De eerste twee jaar heeft Annie in de stad Iasi doorgebracht in een appartement. Ze ving daar straatkinderen op die noodgedwongen 's avonds weer de straat op moesten en niet bij haar konden overnachten. Dit werk hebben andere mensen overgenomen toen wij hier in het dorp zijn begonnen met vaste opvang van andere kansarme kinderen.

Wat vliegt de tijd voorbij als je stilstaat bij die jaren en aan alle hulp die we altijd gehad hebben. We hebben veel meer mensen die ons ondersteunen en helpen maar die konden niet allemaal komen helaas.

Het belangrijkste is dat mensen je helpen om dat ze het werk wat we doen een warm hart toe dragen en daar door ook voor ons in de bres staan.

Deze middag hebben verschillende het woord gevoerd en het was een mooie middag; Koos en Adriana hebben gezongen. Elly heeft aan verschillende mensen gevraagd om foto's mee te nemen en te laten zien van de periode dat ze bij ons te gast waren in de zomer. Sanne had van alle kinderen collages gemaakt. Prachtig! Er waren ook foto's bij van het begin van het huis in Vanatori, waarin je duidelijk kon zien hoe hard er gewerkt is door de jaren heen.

Elly en Johan hebben samen met hun vrienden, die ook onze vrienden zijn, weer veel werk verricht. Er was ook nog een verloting alle prijzen zijn mee gegaan met onze gasten. De meeste van deze prijzen worden ons gratis geschonken dus daar gaat niet heel veel geld in zitten. Ik wil iedereen van harte bedanken voor hun liefde en ijver en komst. Het was een zeer gezellige en geslaagde middag. Zo als ik op de ontmoetingsmiddag heb gezegd: "we doen het werk met elkaar. De ene doet wat zwaarder werk dan de andere maar we zijn allemaal nodig." Het is niet het werk van één man en daar ben ik enorm dankbaar voor.

In de tijd dat Coni en ik in Nederland waren, hebben we een kerkdienst bezocht waar de CMA (motorclub die ons vaak sponsort door allerlei acties te voeren) de dienst verzorgde. Het was heerlijk om daar bij aanwezig te zijn. We hebben enorm genoten ondanks dat ze zeiden dat het wat uitgelopen was. Dank aan God dat er nog zoveel mooie dingen gebeuren.

Helaas moesten we in Nederland ook afscheid nemen van een lieve vriendin van ons werk hier: Diete Spoelstra. Zij heeft vele jaren samen met haar man Dick ons geholpen en is net een paar dagen voor de ontmoetingsdag overleden. Diete is naar de Here afgereisd en is voor haar het lijden waar ze het afgelopen jaar in verkeerde afgelopen. We bidden voor Dick en de kinderen dat ze kracht zullen ontvangen en de moed om door te gaan met de dingen die ze samen altijd deden. Mensen bemoedigen en opbouwen vooral op geestelijk gebied. Zij waren voor Annie en mij een steun in de rug in de jaren dat ze ons in de stichting hebben geholpen. Zelfs tot na die tijd toen Annie zo ziek werd. Het is zwaar om ook haar zo jong nog te zien te moeten gaan. Gelukkig dat de Here Jezus vertroosting geeft.

Wij zijn zondags na de ontmoetingsdag weer terug gegaan naar Roemenie, waar we weer veilig en wel aankwamen. De kinderen waren blij ons te zien en wij waren net zo blij!

Intussen waren er twee vrachtauto's aangekomen, die gelost moesten worden... Komende week en weken zal er weer veel kleding, schoenen, kinderbedjes, kinderwagens, dekens, incontinentie materiaal en speelgoed uitgedeeld worden. Daarnaast zijn we druk bezig met het maken van de voedselpakketten voor de kerst voor de meest arme mensen in onze omgeving. Dit jaar is het plan om ook naar het dorp

links van ons gaan om daar en kleding en voedsel uit te delen. We gaan deze week op zoek naar iemand die precies weet wie dit pakket het meeste nodig hebben. Tot nu toe heeft dit dorp weinig hulp gehad, zodoende verdienen zij onze hulp deze keer. Vorig jaar waren we redelijk aan de late kant met de gezinnen verblijden met onze pakketten. Daarom is onze insteek om het dit jaar eerder te doen, hoewel het een enorme klus is. We hebben weer veel om uit te delen dus dan moet dat ook gedaan worden.

Ik heb ook nog een ander plan: we willen graag met de Kerst en Oud en Nieuw in Nederland zijn. Dat betekent, dat wij op zaterdagmiddag de **20ste december** een speciale middag organiseren, die de kinderen en wij graag met u doorbrengen. Niet iedereen kan naar Roemenie komen om ons te ontmoeten en we hadden de kinderen de afgelopen ontmoetingsmiddag graag erbij willen hebben, maar dat ging niet. Dus vandaar dit plan. We zullen ons voorbereiden met een leuk programma. We vinden het fantastisch als u er deze middag bij kunt zijn en voor de kinderen is het een enorm feest u allen te zien. **Het programma begint om 14.00 uur tot 17.00 uur het wordt gehouden in de zaal van de Open Thuis Gemeente aan de Brouwersingel nr 1 in Drachten.** Houd u deze middag vrij voor ons en de kinderen. Wij verwachten u allemaal.

Ik heb nog een vraag: blijft u ons steunen? Het is nog hard nodig! Er is nog steeds heel veel te geven en te doen hier in Roemenië. Ondanks dat sommige mensen in Nederland zeggen dat hulp niet meer nodig is, is het tegendeel waar. We hebben nog steeds alle steun op financieel gebied en in natura nodig.

Aan alle helpers en gevers wil ik zeggen: van harte bedankt voor alle hulp. Wij kunnen het niet zonder.

Heel veel lieve groetjes van ons aan u allen. Wij wensen in deze laatste nieuwsbrief dit jaar een hele gezegende kerst en een gelukkig en gezond nieuwjaar.

Nogmaals bedankt. De Here Jezus zegene u allen.

Klaske Bosma
Sat. Vinatori, Com. Popricani
Jud. Iasi Roemenië
Tel/Fax (0040) (0) 232297246

Web site
Dagboek
Email

www.thuisfrontstraatkinderen.nl
<http://straatkinderen.blogspot.com>
fadapost@yahoo.com

We willen graag kosten besparen op de nieuwsbrief. Daarom sturen we de volgende nieuwsbrief naar iedereen waar we een e-mail adres van hebben. Heeft u geen e-mail adres, dan wordt de nieuwsbrief u via de normale post toegezonden. Heeft u uw e-mail adres nog niet aan ons doorgegeven, stuur dan een emailbericht naar [Elly Hiemstra via J.Hiemstra86@chello.nl](mailto:Elly.Hiemstra@chello.nl). Zo besparen we kosten en heeft u de nieuwsbrief nóg eerder in de (digitale) bus.

NOODKREET:

Klaske gaf al aan in haar verhaal, dat ze graag een beroep doet op uw steun. Helaas ziet de financiële situatie van de stichting er momenteel niet rooskleurig uit. Uw hulp is daarom hard gewenst om in het primaire levensonderhoud van de kinderen, Coni en Klaske te kunnen voorzien. Stort daarom uw bijdrage op Postbank 6990272 of Rabobank 369030729. Ze hebben het hard nodig!